

‘जलकेलितरलकरतलमुक्तपुनःपिहितराधिकावदनः ।

जगदवतु कोकयूनोर्विघटनसंघटनकौतुकी कृष्णः ॥’

अभ्रमणरूपमनुमेयमेवेत्यप्रेणान्वयः ॥ जलकेलीति । राधिकावदने मुक्ते सति तत्र विघ्नमिव मन्यमानया जानानयापि केसरिकिशोरकस्य शौर्यातिरेकं कुङ्कुरमारणमात्र-
त्रासोपन्यासेनास्य प्रियमावेदयितुकामया विदग्धयापि मुग्धयेव विधिमुखेन भ्रमणस्य
प्रतिषेधो विहितः । अत्र हि द्वावर्थौ वाच्यप्रतीयमानौ विधिनिषेधात्मकौ क्रमेण प्रतीतिपथ-
मवतरतः, तयोर्धूमाभ्योरिव साध्यसाधनभावेनावस्थानात् । तत्राद्यस्तावदविवेकसिद्धः स्पष्ट
एव भ्रमणविधिलक्षणस्य साध्यस्य तत्परिपन्थिकूरुकुङ्कुरमारणात्मनः साधनस्य चोभयोर-
न्युपादानात् । द्वितीयस्त्वत एव हेतोः पर्यालोचितगिजर्थस्य विवेकिनः प्रतिपत्तुः प्रयो-
जकस्वरूपनिरूपणे सामर्थ्यात् प्रतीतिमवतरति । तच्च सामर्थ्यमृतेऽपि कौलेयके क्रूरतरस्य
सत्त्वान्तरस्य तत्र सद्भावावेदनं नाम, नापरम् । तदेव च साधनम् । तयोश्च साध्यसा-
धनयोरविनाभावनियमो विरोधमूलः । स चानयोर्लोकप्रमाणसिद्ध इत्युक्तम् । ननु
यद्यतो वाक्यादर्थद्वयावगमस्तत्कथमुत्तरस्मिन्नेव नियमेन विश्रान्तिर्न पूर्वसिन्नुभयत्रापि वा,
तयोः प्राकरणिकत्वेन विशेषाभावात् ॥ उच्यते । न तावदत्र वाच्यानुमेययोरर्थयोः
समुच्चयेनावगतिरुपपद्यते अत्र मा च भ्रमीरिति, विधिनिषेधयोरेकाग्र्यत्वविरोधात् । नापि
विकल्पेन भ्रम वा मा वा भ्रमीरिति, वचनोच्चारणानर्थक्यप्रसङ्गात् । नाप्यङ्गाङ्गिभावेन,
विधिनिषेधयोः साक्षात्तदसंभवात् । केवलं योऽसौ भ्रमणविधौ हेतुभावेन दृष्टप्रश्नाननव्या-
पारस्तत्रोपात्तः स एव विमुद्ध्यमानः परम्परया धार्मिकस्य तन्निषेधे पर्यवस्यति तयोर्वा-
ध्यबाधकभावेनावस्थानात् । को ह्युन्मत्तः कुङ्कुरमात्रसद्भावभयात् परिहृतभ्रमणस्तत्रैव
दृष्टसिंहसद्भावशङ्कायामपि सविश्रम्भं अमेदित्यनुमेयार्थविश्रान्तिनियमहेतुवाध्यबाधक-
भावोऽस्त्येवात्र विशेषः । अवश्यं चैतदभ्युपगन्तव्यम्, अन्यथा शुक्तिकारजतप्रतीत्योरपि
क्रमभावविन्योरेतत्पर्यनुयोगप्रसङ्गः केन वार्यते । तस्माद् वाध्यबाधकभावावसायकृत एवा-
त्रोत्तरार्थविश्रान्तिनियम इति स्थितम् । तत्र ‘भ्रम धम्मिअ वीसद्धो’ इति वाक्यार्थरूपो
भ्रमणविधिर्वाच्यः, तस्य ‘सो सुणओ अज्ज मारिओ देण’ इत्यादिना क्रूरकुङ्कुरमारणं
दृष्टसिंहविहितं वाक्यार्थरूपमेवार्थो हेतुः । तत्प्रतिषेधस्त्वनुमेय एव न वाच्यः तस्योक्त-
नयेनाक्षेपात् । तत्र ‘गोलाणईकच्छकुडङ्गवासिणा’ इति गोदावरीकच्छकुहरस्य धर्मित्व-
निर्देशः । ‘दरिअसीहेण’ इति श्रमणकारणामिधानद्वारेणोपात्तस्य दृष्टसिंहसद्भावस्य
हेतुभावः । ‘कुडङ्गवासिणा’ इति तद्विशेषणेन तस्य धर्मिणि सद्भावोपादानम् । तस्यास्य
हेतोः साध्यस्य च निर्भयभ्रमणविधिलक्षणस्य सहानवस्थानलक्षणो विरोधः प्रसिद्ध एवे-
त्येकस्य सद्भावावेदनेनापरस्य स्वभावविरुद्धोपलब्ध्या प्रतिषेधे विज्ञायमाने सति समशी-
र्षिकयोभयार्थप्रतीतिरेवात्र न समस्तीति तद्विश्रान्तिपर्यनुयोगो निरवकाश एव । तेनानु-
मेय एव भ्रमणस्य निषेधो न व्यङ्ग्य इत्यवसेयं यथा नात्र शीतस्पर्शोऽभेरित्यतः शीतस्पर्-
शस्य । यदि वा प्रेक्षावतां प्रवृत्तिरनर्थसंशयाभावनिश्चयेन व्याप्ता, तद्विरुद्धश्चान्नानर्थसं-
शयोऽस्माद्विधावाक्याणिजर्थपर्यालोचनयावसीयत इति व्यापकविरुद्धोपलब्ध्या यथा नात्र
तुषारस्पर्शोऽभेरित्यतस्तुषारस्पर्शस्य ॥